

Βίος Αγίου Όσιος Ταράσιος ο θαυματουργός «ὁ ἐν Λυκαονία»

Η μνήμη του αναφέρεται στον Συναξαριστή Delehaye στις 8 Μαΐου και στον Λαυρωτικό Κώδικα I 70 φ. 217β στις 7 Μαΐου με το ακόλουθο υπόμνημα:

«Οὗτος ὁ ἅγιος πατήρ ἡμῶν ἐκ βρέφους σκεῦος ἐκλογῆς καὶ ἀνάθημα γέγονε, σκληραγωγία, νηστεία, προσευχῇ, δάκρυσι, χαμευνία ἑαυτὸν ἐκδῶσας καὶ πάσῃ κακουχίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ καὶ διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἀρετὴν ἠξιώθη θαυματουργιῶν μεγίστων ἐκ Θεοῦ, δαίμονας ἀποσοβεῖν, νεκροὺς ἐγείρειν, λεπροὺς καθαίρειν, πάθη ἀνίατα θεραπεύειν καὶ ἀπλῶς πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἴωμενος· καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἀγαθοῖς πᾶσιν ἐπαγωνιζόμενος μετὰ μικρὸν νοσήσας καὶ προεγνωκὼς τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν πρὸς Κύριον, ἀπῆλθε χαριεντιζόμενος μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τῶν λαβόντων αὐτοῦ τὴν τιμίαν ψυχὴν».

Τα Λείψανά του Αγίου μεταφέρθηκαν από την Κωνσταντινούπολη στη Βενετία πιθανώς κατά την βασιλεία του Βασιλείου Β' του Βουλγαροκτόνου, μεταξύ των ετών 1018 και 1025 μ.Χ., επί των ημερῶν του Δόγη Όθωνα Orsello, ως Λείψανο του

Αγίου Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
Σήμερα φυλάσσεται σε σαρκοφάγο που υπέρκειται
της Αγίας Τραπέζης του Ναού του Αγίου Ζαχαρίου
Βενετίας.